

ъсловия въ Москва отъ глѣбина на душата за тѣхнитѣ истинно-патриотически чувства, съ които тѣ доказаха съ тѣхнитѣ пожертвувания, които надминаха моитѣ очаквания. Да ни помогне Богъ да изпълнимъ длъжността си и да бжде негово благословение надъ нашитѣ славни войски, които отиватъ на бой за вѣрата, за Царя и за отечеството*.

Царьтъ така величаво шествува до прѣстолния градъ Петроградъ, посрѣдъ откликъ на велика радостъ и звучно „ура“!.. които се сливаха на вѣчни врѣмена съ славянския роденъ избликъ на тържествующъ възторгъ за подетото свето дѣло отъ могъща Русия, закрилица на славянството по прѣдопрѣдѣление отъ Божествения промисълъ. Въ шумень отзвукъ чуваше се: „Подигна се вихъръ буря отъ Урала, а съ нея просвѣтна утро и се приближи денътъ на спасението, врѣме благоприятно, часть на славянско величие! О, Москва! Свети градъ на Русия! Както ти повали нѣкогашната татарска орда, както ти пропжди завоевателя, който влѣчеше по-диръ себе си плѣнена цѣла Европа и възнамѣряваше да порази тебъ въ сърцето, така сега сме твърдо уповани, че и въ тая война ти ще разрушишъ веригитѣ, що обковаватъ въ робство славянскитѣ синове на Балкана. Нетърпѣливи, но съ упование очакваме, че твоитѣ удари ще загърмятъ побѣдоносно върху развалинитѣ на Цариградскитѣ твърдини, и че купола на Света София вече нѣма да го краси полумѣсецътъ, символъ на робство и варварство! Ние съзираме великата тая задача и трудната ти борба! Но ти ще побѣдишъ — Света Русия! Ибо, съ тебе е сърцето на всѣки славянинъ, съ тебе е правото, съ тебе е свободата, съ тебе е славата, съ тебе е Богъ! А напротивъ това, нѣма да възмогне ничия злоба,